சமாதான சங்கீதம்

இராகம்—முகாரி, அடதாளம்.

பல்லவி

சஞ்சல மேன் மனமே சிவனடித்
தஞ்ச மான பினுமே.

சஞ்சலம் ஏன் மனமே சிவன்அடித்
தஞ்சம் ஆன பினுமே.

அறுமுகச் சிவனுடைய திருவடிக்கு அடைக்கலம் ஆன பிறகும் ஏ மனமே! கவலை ஏன்?

அனுபல்லவி

என்செயலாலொன்று மில்லையென்றேநின்றால்
ஏதந்துயரில்லையே—யிந்தச்
சூதை யறிகில்லையே. (சஞ்சல)

என் செயலால் ஒன்றும் இல்லைஎன்றே நின்றால்
ஏதம் துயர் இல்லையே - இந்தச்
சூதை அறிகில்லையே. (சஞ்சல)

என்னுடைய செயல்களினால் எந்த ஒரு செயலும் நடப்பதில்லை என்று இருந்தால் கேடும் துன்பமும் இல்லை அல்லவா? இந்த நாடகத்தை ஏ மனமே! நீ அறியவில்லையே?

சரணம்

வானமிடிந்துதலையில்விழும்படி
வம்புவந்தாலுமென்னை — யந்தக்
கானமயின்முருகையன்றிருவருள்
கைவிடமாட்டாதே. (சஞ்சல)

வானம் இடிந்து தலையில் விழும்படி
வம்பு வந்தாலும் என்னை - அந்தக்
கான மயில் முருகுஐயன் திருவருள்
கைவிட மாட்டாதே. (சஞ்சல)

ஆகாயமே இடிந்து என் தலைமேல் விழும்படியாக ஏதேனும் பெரிய தீமை வந்தாலும், அப்போதும் என்னை அந்தச் சோலை மயில்மீது வரும் முருகப் பெருமானின் திருவருள் கைவிடாமல் காப்பாற்றும்!

பன்னிருசூரிய ரொன்றாயெரிக்குங்கற்
பாந்தம்வந்தாலுமென்னை — யந்தப்
பன்னிருகட்சிவன் றண்ணளிநம்மைப்
பராமரித்துக்கொள்ளுமே. (சஞ்சல)

பன்னிரு சூரியர் ஒன்றாய் எரிக்கும்கற்
பாந்தம் வந்தாலும் என்னை - அந்தப்
பன்னிரு கண் சிவன் தண்ணளி நம்மைப்
பராமரித்துக் கொள்ளுமே. (சஞ்சல)

பன்னிரண்டு சூரியர்களும் ஒன்றாய்ச் சேர்ந்துகொண்டு எரிக்கின்ற கற்ப காலத்தின் முடிவு வந்தாலும் என்ன? அந்தச் சோலை மயில்வாகனன் ஆன முருகப்பெருமானின் குளிர்ந்த அருளானது ஆதரித்துக்கொள்ளும்.

செப்பவொணாப்பிழையெத்தனையோமுன்னர்ச்
செய்திருந்தாலுமென்னை – நம்மை
எப்பொழுதும்புரந்தாள்குகப்பிரமத்
திகலருண்முன்னிறுமே. (சஞ்சல)

செப்ப ஒணாப் பிழை எத்தனையோ முன்னர்ச்
செய்து இருந்தாலும் என்னை - நம்மை
எப்பொழுதும் புரந்து ஆள் குகப்பிரமத்து
இகல் அருள் முன் இறுமே. (சஞ்சல)

சொல்ல முடியாத அளவு குற்றங்கள் எவ்வளவோ முன்பு செய்திருந்தாலும் என்ன? அவன் அடியாராகிய நம்மை எப்பொழுதும் காத்தருளும் குகப் பிரமத்தின் வலிமையான அருளால் அக்குற்றங்கள் அனைத்தும் ஒழியும்.

நாலேழுநாலுந்தெளிவாகவோதிமெய்ஞ்
ஞானஞ்சொன்னாலுமென்னை – யந்த
மூலப்பிரணவசாமிதயாவின்றி
முன்னேறுவதில்லையே. (சஞ்சல)

நால் ஏழு நாலும் தெளிவாக ஓதி மெய்ஞ்
ஞானம் சொன்னாலும் என்னை - அந்த
மூலப் பிரணவசாமி தயா இன்றி
முன்னேறுவது இல்லையே. (சஞ்சல)

நான்கு ஏழு = இருபத்தெட்டு. மேலும் நான்கு கூட்ட மொத்தம் = 32. இந்த முப்பத்திரண்டு ஞான நூல்களையும் ஐயம் திரிபறக் கற்றுப் பிறருக்கு மெய்யறிவை எடுத்துச் சொன்னாலும், அந்த மூலப்பொருளான ஓங்கார குருநாதன் திருவருள் இன்றி முத்திப்பேற்றை அடையும் முயற்சியில் முன்னேற முடியாது! (28 சிவாகமம் + 4 வேதங்கள் = 32)

காஷாயம்வற்கலைபூண்டுசன்னாசியாய்க்
காடுறைந்தாலுமென்னை – யந்தக்
காலுந்தலையுங்கடந்தநிலைதன்னைக்
கண்டபின்பன்றோகிட்டும். (சஞ்சல)

காஷாயம் வற்கலை பூண்டு சன்னாசியாய்க்
காடு உறைந்தாலும் என்னை - அந்தக்
காலும் தலையும் கடந்தநிலை தன்னைக்
கண்ட பின்பு அன்றோ கிட்டும். (சஞ்சல)

காவி ஆடை அல்லது மரப்பட்டையினால் ஆன ஆடை அணிந்து துறவியாகிக் காட்டிலே வசித்தாலும் என்ன பயன்? அந்தப் பிராணவாயுவும் ஆகாசமும் ஆகிய இரண்டையும் கடந்த நிலையை அறிந்த பின்பல்லவோ, அந்த முத்திப் பேறு கிடைக்கும்! (பிராணவாயு = சாகாக்கலை; சிதாகாசம் = வேகாத்தலை).

பொன்னாசை பெண்ணாசை மண்ணாசை மூன்றையும்
போக்கடித்தாலு மென்னை – கேளுன்
தன்னாணை ஞானமொன்றே தன்னைக் காட்டுந்
தலைவனிடங் கூட்டும். (சஞ்சல)

பொன் ஆசை பெண் ஆசை மண் ஆசை மூன்றையும்
போக்கடித்தாலும் என்னை -கேள் உன்
தன் ஆணை ஞானம் ஒன்றே தன்னைக் காட்டும்
தலைவனிடம் கூட்டும். (சஞ்சல)

பொன்னின் மீதும், பெண்ணின் மீதும், மண்ணின் மீதும் வைத்துள்ள மூவகை ஆசைகளையும் நீக்கி விட்டாலும் என்ன பயன்? கேட்பாயாக! உன்னுடைய சத்தியால் வழங்கப்படும் அருள் என்னும் ஞானம் ஒன்றே உன்னையும் காட்டும்; பின்பு உன் தலைவனிடம் சேர்க்கும்!

ஒன்பதுபத்தாறுதத்துவமெல்லா
மொடுக்கியிருத்தலினுங் – குகன்
அன்பருள்கொண்டுசின்முத்திரைதன்னினில்
லானந்தங்கைவல்யமே. (சஞ்சல)

ஒன்பது பத்து ஆறு தத்துவம் எல்லாம்
ஒடுக்கி இருத்தலினும் - குகன்
அன்பு அருள் கொண்டு சின்முத்திரை தன்னில்நில்
ஆனந்தம் கைவல்யமே. (சஞ்சல)

தொண்ணூற்றாறு தத்துவங்கள் எனப்படும் அனைத்தையும் வென்று ஒடுக்கி இருத்தலைக் காட்டிலும், குகப்பெருமானிடம் அன்பு செய்து அவன் அருளுக்குப் பாத்திரமாகி, மௌன ஞான யோகத்தைக் கடைப்பிடித்தால் பேரின்ப முத்தி நிச்சயம்.

முத்திதருங்குகப்பிரமத்தைவாழ்த்திய
முத்தனண்ணாமலையா – னிரு
பத்மவடிக்கன்புபண்ணிடுதாசர்
பரகதியெய்துவரே. (சஞ்சல)

முத்திதரும் குகப்பிரமத்தை வாழ்த்திய
முத்தன் அண்ணாமலையான் - இரு
பத்ம அடிக்கு அன்பு பண்ணிடு தாசர்
பரகதி எய்துவரே. (சஞ்சல)

பேரின்ப முத்தியை அளித்தருளும் குகப்பிரமத்தை வணங்கி முத்திப் பேற்றை அடைந்த அருணகிரிநாதருடைய இரண்டு தாமரைத் திருவடிகளுக்கு, அன்பு செய்திடும் அடியார் மேலான கதியை அடைவர்.

திருச்சிற்றம்பலம்

சுபானு ஆண்டு சித்திரை மாதம் முதல் நாள் (14-04-2003) திங்கட்கிழமை மாலை 6 மணிக்கு பஞ்சவிம்சதிஅதிகசதபங்கி உரை எழுதி முடிக்கப்பெற்றது.

முதன் மண்டலமாகிய
குமரகுருதாச சுவாமிகள் பாடல் முற்றிற்று.

குமரகுருபரன் திருவடி வாழ்க
திருச்சிற்றம்பலம்.